

RABÍ A BOJANOVICE, ČEPICE

RÁBSKÉ NOVINY

Číslo 17.

KE ČTENÍ ZDARMA !

15. DUBNA 2013

POZVÁNKA NA SRAZ RODÁKŮ

Rabí, Bojanovice, Čepice

dne 8. června 2013

u příležitosti 500. výročí
udělení znaku města

MEZI ŘÁDKY

Existují témata, která se neustále „řeší“ a po uplynutí nějaké doby se zdají být zpětně nezajímavá a banální. Očekává se od nás nějaký názor, postoj a pak za nějakou dobu „vyšumí“, zapomene se na ně a pro společnost se stanou aktuální úplně jiné fenomény a tak je to pořád dokola. Nicméně některá témata mi připadají naprosto nesmrtelná. Např. počasí. I my máme zelený výtisk novin, protože je jaro a byly Velikonoce, příroda se probouzí, chceme už začít pracovat na svých zahrádkách, vše, co máme zaseté v plastových miskách za oknem, přerůstá a plazí se po skle, to mi připomnělo, že okna je třeba také umýt. Všichni chceme přestat topit a začít nosit trička a kraťasy... Jenže letos je všechno jinak - stačí se podívat z okna a barva našich novin jako by bledla a bledla a pomalu se stává bílou a bělejší. Prý to je jednou za 20 let - uklidnili mě statistici z meteorolog. ústavu.

Ale nejvíc mě zneklidnila zvýšená jarní porodnost, jejíž součástí jsem se stala i já. Nejprve jsem si myslela, že to je cizí zavinění, nedorozumění, špatný vtip, jenom ne moje chyba. Mýlila jsem se: zapnula jsem notebook a tam byl nápis, že *nelze spustit*. Ztratila jsem všechna data, protože jsem neměla žádnou zálohu. Nemám žádnou fotku, video, žádný dokument...mám nový čistý počítač a spousty práce před sebou, a tak jsem přispěla k té zvýšené jarní porodnosti tím, že jsem se musela znovu narodit tentokrát „elektronicky“.

Především čtenářkám bych si dovolila poradit: předtím než si začnete něco s Bilem Gatesem, vzpomeňte si na mě a mějte něco v záloze, může jít totiž o pravidelný cyklus a příští jaro bychom byly statisticky nadprůměrné.

Přeji hezké počení !

Eva Dušková

Program oslav:

- 10:00 - 13:30 „Život v obci“ - výstava autentických fotografií a dokumentů v galerii MěÚ č.p.57
- 13:30 - 14:00 Kostel sv. Jana Nepomuckého v Rabí - slavnostní bohoslužba u příležitosti vysvěcení vlajky města za doprovodu pěveckého a chrámového sboru Velkobor
- 14:00 Slavnostní průvod s vlajkou do kulturního domu
- 14:30 Projev starosty města Milana Leopolda
- 14:30 - 18:00 K tanci a poslechu hraje **Malá muzika Nauše Pepíka**

Občerstvení zajištěno

Prosíme, potvrďte účast osobně, telefonicky nebo e-mailem do
24. května 2013

376 596 569, 376 596 252, 721 974 240,
infocentrum@mestorabi.cz, info@obecrabí.cz

Jste srdečně zváni!

OBSAH

Události	2-3
Zveme Vás	4
Bojanovice	5
Zkazky starých zbrojnošů	6-7
Z historie školy v Rabí	7-8
Šumavští muzikanti	9-10
Sport	11-12
Aktuality MěÚ	13
Kontakt	14

UDÁLOSTI

Děti řádily v Rabí

Maškarní karneval pro děti pořádal spolek ROSa Rabí v sobotu 2.března. Zaplněný kulturní dům byl svědkem roztodivné společnosti - princezny, kovbojové, broučci, lapkové, batmanové, berušky, vodníci, prostě k vidění vše, na co si jen člověk vzpomene. Tancovali, postávali, pobíhali nebo se chovali v náručí rodičů. Tentokrát se moderování akce zcela spontánně ujala Andulka Janečková z Čepic, která nešetřila slovy a trefně pojmenovávala viděné. Kdo ví, třeba je to začátek jednou slibné kariéry...! Soutěžilo se v rozličných soutěžích společně i s rodiči a prarodiči. Sladká odměna byla připravena pro všechny účastníky. Děkujeme všem, kteří nám finančně přispěli dobrovolným vstupným. Děti, za rok nashledanou.

-mj-

CHCETE PŘÍJEMNĚ PŘEKVAPIT SAMI SEBE?

„Mnoho dospělých si myslí, že kreslení je jen pro děti nebo umělce. Ale je to především výborný způsob relaxace. Pokud máte dostatek informací a jste v prostředí, kde se cítíte dobře a v bezpečí, můžete namalovat obrázky, které vás velmi příjemně překvapí,“ říká Mgr. Lenka Kalová, lektorka kurzů kreslení pravou hemisférou. Ve výtvarných kurzech Atelieru Lenky Kalové jsou respektovány přirozené vlastnosti

lidského vnímání. Jde o to rozvíjet rozum a logiku, nenechat se jimi svazovat a vyvážit je tvořivostí, intuicí a schopností prožívat naplno přítomný okamžik. V ideálním případě jde při kreslení pravou hemisférou o proces, o dovednost nastavit naši mysl tak, aby relaxovala - výsledný obrázek není tak důležitý, ačkoli, často pomáhá uspokojit naši (často zbytečnou) ctižádostivost.

V Rabí si mohli zájemci vyzkoušet 16. a 17. března 2013 intuitivní kreslení na hedvábné a malbu akrylovými barvami na plátno. Kurz byl organizován ve spolupráci se spolkem ROSa a byl pro úplné začátečníky.

Na podzim, 9. a 10. listopadu 2014 připravujeme kurz kreslení tužkou – portrét podle fotografie a základy realistického kreslení pro úplné začátečníky.

Přihlásit se je možné již nyní.

Schopnosti člověka jsou omezené často hranicemi, které si klademe my sami.

Je jen na nás, zda tyto hranice posuneme a vytvoříme si prostor pro sebe a svou tvořivost.

Více informací o kurzech kreslení Atelieru Lenky Kalové najdete na webu lektorky www.kalova.cz

Lenka Kalová

UDÁLOSTI

MAŠKARNÍ BÁL

ZA KULTUROU DO PLZNĚ

Po úspěšném shlédnutí komedie Antonína Procházky v Městanské besedě v Plzni v říjnu 2012 jsme se ve spolku ROSa rozhodli zakoupit vstupenky na další komedii tohoto autora s názvem **"Klíče na neděli"** a v pondělí 25.3.2013 jsme vyrazili z Rabí malým autobusem do nám známých míst. I tentokrát jsme se pobavili nejen v autobuse, ale i při samotné hře. Chceme také příležitostně uspořádat zájezd do velkého divadla v Plzni, jen bude obtížné trefit se do vkusu a přání našich občanů.

-red-

ZVEME VÁS / UDÁLOSTI

Hlinovatky, začínáme...

Možná se při svých procházkách po Rabí divíte, že se v Hlinovatkách dosud nic neděje. Je to prosté - zima stále nechce předat svoji vládu jaru, padá sníh a mrzne ještě v dubnu a to se venku v terénu dělá špatně. Počkáme na lepší počasí, pan starosta slíbil, že celou plochu v dubnu vyklidí od náletů a navezeného "bordelu" a hned poté svoláme schůzku občanů a začneme plánovat, jaké prvky budeme vyrábět a co vše budeme k tomu potřebovat. Spoléháme na to, že nalezneme ruce ochotné (třeba jen za symbolickou odměnu) pomoci vybudovat pro naše děti a vnoučata plácek na hraní. Zvelebíme si kousek Rabí...

Těší se na spolupráci výbor spolku ROSa.

Velikonoční koncert v Rabí

Již podruhé spolek ROSa uspořádal koncert v obřadní síni čp.57. Opět bylo pozváno Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů tentokrát s námětem velikonočních písní. I přes značně opožděný začátek, kdy se muzikanti scházeli do slova za pět minut pět, vynahradili nám všem čekání krásnými písněmi a hudbou. Nejednomu z nás vyťukávala noha nebo ruka veselý rytmus písně a nešetřili jsme potleskem za krásné zpívání těmito amatérskými muzikanty a zpěváky. Z vystoupení se na všechny zúčastněné rozlila radost a energie a tak se nám v podvečer šlo zvesela domů. Děkujeme všem za finanční příspěvek na tuto akci.

- mj-

FOTO soutěž

Spolek ROSa Rabí vyhlašuje dne 1.4.2013
1.ročník FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE
pro amatérské fotografy

Téma soutěže: „Žijí s námi v naší obci ...“

Kategorie:

Osoby bez omezení věku a pohlaví, žijící na území obcí Bojanovice, Čepice a Rabí nebo se vztahem k těmto obcím.

Termín uzávěrky soutěže: 10.10.2013

Místo pro doručování soutěžních fotografií:

MěÚ Rabí p. Jamrichová, Infocentrum Rabí, Mateřská škola Rabí – p.Houdková.

Podmínky účasti v soutěži:

a) Soutěžící se přihlásí do soutěže na přihlášce, kterou je možné získat na místech odevzdávaných fotografií nebo na stránkách www.mestorabi.cz, pod kategorií AKCE.

b) Každý soutěžící může zaslat nebo osobně předat max. 3 fotografie formátu A4 s popisem, co fotografie zachycuje. Fotografie mohou být barevné i černobílé. zadaných v přihlášce do soutěže.

c) Každý soutěžící potvrdí písemně, že fotografie pořídil osobně a že případné osoby zachycené na fotografii souhlasí se zveřejněním této fotografie. V případě osob mladších 18 let přejímá zodpovědnost zákonný zástupce.

d) Účastí v soutěži vyjádří účastník souhlas s pravidly a podmínkami soutěže. Zároveň vyjádří souhlas podle zák.č.101/2000 Sb.o ochraně osobních údajů se zpracováním

jím uvedených osobních údajů a souhlasí se zveřejněním svého jména ve sdělovacích prostředcích a na internetových stránkách v rámci vyhlášení výsledků soutěže.

e) Veškeré fotografie se po skončení soutěže stávají majetkem spolku ROSa, který si vyhrazuje právo nakládat s nimi podle vlastního uvážení a použít je ke svým propagačním účelům. Soutěžící přihlášením se do soutěže udělují spolku ROSa souhlas k bezúplatnému využívání a nakládání s přihlášenými fotografiemi a to se všemi způsoby užití, které dovoluje autorský zákon. Výkon nezcizitelných autorských práv k soutěžním dílům i nadále zůstává soutěžícímu.

f) O vítězných snímcích rozhodne porota složená z profesionálních fotografů a výboru spolku ROSa. Výherci budou o výhře vyrozuměni podle údajů zadaných v přihlášce do soutěže.

Ocenění vítězných fotografií :

1.místo odměna 1000,-Kč,

2.místo odměna 750,- Kč,

3. místo odměna 500,- Kč

Výbor spolku ROSa si vyhrazuje právo odměnit věcnou cenou vybrané fotografie jako

„ Zvláštní cena spolku ROSa Rabí“.

Vyhlášení výsledků:

Vítězové soutěže budou zveřejněni v prosincovém vydání Rábských novin a ceny budou předány na vánočním setkání občanů s koncertem, kde budou všechny soutěžní fotografie vystaveny.

AKTUALITY - BOJANOVICE

MDŽ v Bojanovicích?

Ano je to tak!

V sobotu 9. března odpoledne přichystali hasiči pro naše slečny, ženy, máti, a báby posezení s písničkou a občerstvením.

Hasičárna se zaplnila do posledního místa a spokojené tváře jen dokazovaly, že je vše tak, jak má být. A květina? Také nechyběla - vždyť si ji právem zaslouží.

Tak vše nej ... k Vašemu svátku!

Za SDH Bojanovice Marie Růtová a Petr Nový

POZÓÓÓR.....

POZÓÓÓR...

**Vážení přátelé,
dovolujeme si Vás
pozvat na tradiční**

JARNÍ SLAVNOSTI v BOJANOVICÍCH v sobotu 20. dubna 2013

PROGRAM

- 9,00 - 12,00 hod hasičské soutěže
- 13,00 zahájení oslav na návsi
- 14,00 vyhodnocení dopoledních soutěží
- 15,00 odpolední program :
  - Vystoupení taneční skupiny „ZRALÉ BLUMY“
  - Dětský program s malováním na obličej, kadeřnicí a spoustou her a zábavy
  - Ukázky historických vozidel
  - Bohatá tombola

Od 13,00 hod nás bude hlavním programem provázet hudební skupina „NARYCHLO“ z Budčic

Spousta dobrého jídla a pití je samozřejmě zajištěno také.

**Srdečně zveme širokou veřejnost
HASIČI BOJANOVICE**

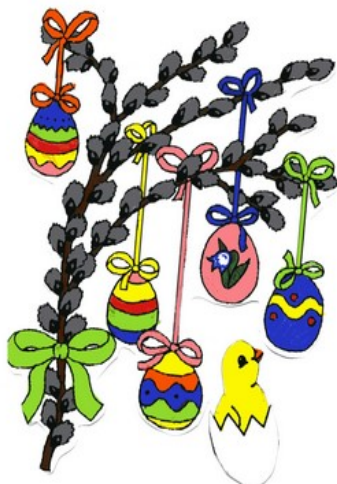
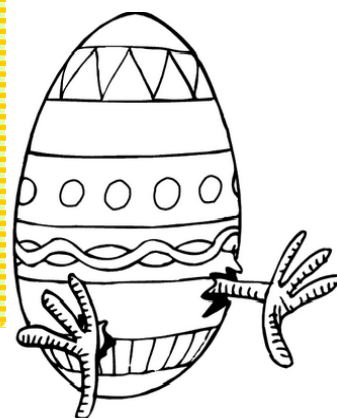
Zakoupením jakéhokoliv produktu a tomboly, podporujete činnost SDH Bojanovice!
Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu popř. časový posun programu.

Děti a Velikonoce v Bojanovicích

Ani ryze zimní počasí neodradilo děti z Bojanovic, aby vyšly na tradiční hrkání a oznámily příchod Velikonoc. Tato tradice přetrvává v Bojanovicích již dlouhá léta a jak se zdá, hrkaček a posléze koledníků rok od roku přibývá. A tak u každého domu také zaznělo známé „Hody hody doprovody....“ A koleda byla opravdu bohatá a jak by ne, vždyť tyto malé posly jara po dlouhé zimě vítá každý rád.

Za SDH Bojanovice Marie Růtová a Petr Nový

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

O prknech, která znemají svět

Jak je z titulku patrné, bude tentokrát řeč o činnosti povznášející ducha, přinášející do řad občanstva kulturu, krásu jazyka a společenské vyžití.

Ano, jde o ochotnické divadlo. Co všechno se už napsalo o významu tohoto fenoménu a jeho podílu na národním obrození, občanské soudržnosti a národní hrdosti!

Z historických pramenů víme, že na Rabí se ochotnické divadlo hrálo už v první polovině devatenáctého století, převážně na hradě, který jistě tvořil nezapomenutelnou kulisu ochotnickému snažení. Jen tak pro zajímavost. Představení hry „Paličova dcera“ v hradní konírně se prý zúčastnil i sám její autor, J.K. Tyl. Snaha nadšených ochotníků, mezi kterými se uvádí jména jako paní Kořená, Antonín Svítivý, bratři Přetřhdílové, Jan Jiřík a další, vedla v roce 1909 k založení ochotnického spolku „Vlastimil“. Ten provozoval svou činnost v hostinci „U bílého lva“, kde byl počátkem dvacátých let vybudován moderní sál s novým jevištěm, které spolek pořídil za 5 500 Kč od firmy Arnošt Poláček z Kyjova.

Členové ochotnického spolku Vlastimil v památné hře Paličova dcera z roku 1943, uprostřed s houslemi herec ND Karel Kolár.

Umělecká úroveň a prestiž souboru prudce stoupla, když se režisérské taktovky ujal nadšený amatérský divadelník, pošt mistr Čeněk Klivan, sám autor divadelních her.

Významným prvkem společenského života se ochotnické divadlo stalo v době Protektorátu, kdy byly až do konečného vítězství zakázány jiné společenské akce, jako veselice a bály. Navíc uváděním české klasiky se významně posilovalo národní sebevědomí. V této souvislosti je uváděn příklad nastudování hry J.K. Tyla „Paličova dcera“, ve které pohostinsky vystoupil v roli Valenty člen Národního divadla v Praze Karel Kolár. Odměnou mu byly dvě vykrmené husy, což v době, kdy kvalitní proviant byl úzkoprofilovým zbožím, nebylo až tak zanedbatelné. Po osvobození spolek pokračoval ve své činnosti, i když od počátku padesátých let, snad i se změnou režimu, nebyla již jeho činnost tak intenzivní.

Byl postaven kulturní dům a díky Osvětové besedě zde častěji než dříve vystupovali „umělci z Prahy“, což samozřejmě byla velká konkurence. Jisté oživení nastalo koncem padesátých let, kdy se režisérské taktovky ujal František Jícha, který Klivana vystřídal i ve funkci pošt mistrovské. Byla uvedena hra „Její pastorkyňa“, ve které excelovaly Marie Dudová v roli Kostelničky a Božena Vosková v roli Jenůfy a se kterou soubor získal cenu na okresní přehlídce. Skomírající ochotníky, které pochopitelně nástup televizního boomu počátkem šedesátých let nutně odsunul na vedlejší kolej, trošičku postavila na nohy nastupující generace. Na základní školu totiž nastoupila nová učitelka, atraktivní Anna Marie Vaňková pocházející z Pohorska, jinak nadšená divadelnice. Její zásluhou byl ve škole vytvořen soubor, který postupně nastudoval dvě dětské divadelní hry. Pravda, byly to hry poplatné době s jistým moralizujícím podtextem s názvy „Červená záplata“ a „Ostrůvek přátelství“, ale plamének byl zažehnut. Na okresní přehlídce jsme jen z odřenýma ušima neprolezli do celostátní přehlídky dětských amatérských souborů „Šrámkův Písek.“ Není bez zajímavosti, že část sdružení, které si dalo název Oskarovci, po přechodu na střední školu v Horažďovicích vytvořil jádro tam vzniknuvšímu „Divadlu poezie“.

Pokračování na str. 7

(pokračování ze str. 6)

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

To pod režijním vedením profesora střední školy Stulíkové a Čelakovské postupně uvedlo upraveného Ibsenova „Peer Gynta“ s protagonisty Pepa Hlavatý (král trolů), Fany Hromádků (Solvejge), Pavel Vosků (Peer Gynt), všichni takto rábští oskarovci, dále pak Nezvalovu „Matku naději“ a jiné. My všichni, kteří máme rádi divadlo a poezii, se vždy těšíme na každý počin, který můžeme zhlédnout a nadšeně tleskáme každému pokusu o znovuoživení této činnosti. Samozřejmě, že jsme zhýčkaní profesionálním podáním, které nám zprostředkuje všeobjímající

televize i možnost vidět profesionály naživo díky různým zájezdovým představením. Přesto mě vždycky uchvátí pojetí divadla v amatérském provedení, jako byli

například „Naši furianti“ minulý rok na hradě v podání ochotnického souboru Kolár ze Žihobce. Lze si jen přát, aby tato bohublá činnost neskončila úplně na úbytě, neboť „herci jsou trest“ a zkrácená kronika doby“ jak pravil Hamlet, princ dánský.

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ
 - zpracovala Božena VOKATÁ -

Školní rok 1948/49 přinesl další organizační změny. Ředitel Antonín Veselý opustil služební byt ve školní budově a nastěhoval se do domu č.9/dnes hotel ATAWA/. Začalo se vyučovat podle nových osnov. Škola, zvláště II. stupeň, se značně politizovala. 30.června 1949 se po 22 letech působení v Rabí rozloučil se školou a městečkem ředitel Antonín Veselý. Odešel do svého rodného kraje na Hořovicko na národní školu ve Všeradicích.

Od 1. září 1949 se stal ředitelem národní školy Karel Horák, který bydlel ve Střelských Hořticích a do Rabí dojížděl. Byla znovu povolena dvoutrídka a do školy se vrátila Milada Kanzelsbergerová. Pátáci se začali učit ruštinu, kterou vyučoval učitel II. stupně Václav Šustr, v příštím školním roce ho vystřídala Božena Stuchlíková. Už se neslavil Svátek matek, ale Mezinárodní den žen, 1.června se začal slavit Mezi-

národní den dětí a 16. prosince 1951 byl předán k užívání pionýrům dům č.130 / dnes p. Křištofovič/. Služební byt pro ředitele národní školy Horáka se stal úřadovnou SNB a v další části byla zřízena oddací síň. Národní škola opustila původní budovu č. 57 a přesídlila místo II. stupně do budovy bývalé fary, do nedávné doby sídla obecního úřadu. Budovu nazývanou později "hlavní" začal II. stupeň užívat celou.

Rok 1952/53 byl posledním školním rokem národní školy. 24.dubna 1953 Národní shromáždění přijalo zákon o nové školské soustavě. I v Rabí vznikla osmiletá střední škola. Ředitel dosavadní národní školy Karel Horák se stal učitelem na I. stupni. Po roce působení odešel a na rok sem dojížděla Marta Němejcová z Horažďovic, kterou v r. 1955 vystřídala Ludmila Brožová -Šustrová, která učila na I. stupni až do r.1963.

V roce 1959 byla zrušena škola

v Čepicích. Děti odtud byly přearovány do Rabí a mohla být povolena na I. stupni další třída. Z Budčic jsem sem byla přeložena na vlastní žádost já, aby mi odpadlo dojíždění a mohla se také víc věnovat tříletému synovi. Od října 1962 až do dubna 1964 jsem byla na mateřské dovolené s mladším synem a od té doby jsem nepřetržitě působila na I.stupni až do konce června 1986. Vedle mne se za ta léta vystříдалo mnoho kolegů i kolegů. Podle almanachu "Škola v podhradí" jich bylo 29, délka jejich působení byla různá - od krátkodobého zastupování až po několikileté působení. Nejdelší "spolubojovnice" byla Zdena Reisingerová, se kterou jsme zažily všechno dobré i zlé. Je mojí nejlepší přítelkyní dodnes.

(pokračování ze str. 7) **Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ**
- zpracovala **Božena VOKATÁ** -

Působila na zdejší škole 20 let.

Od školního roku 1954/55 se spojil osud národní školy se školou osmiletou střední, devítiletou, základní - podle toho, jak se přejmenovávala. Přesto uvedu několi zajímavostí, které se dotýkaly I. stupně.

1. Ve škol. roce 1959/60 podle reorganizace školství byla zavedena povinná školní docházka na 9 let.

2. Ve škol. roce 1967/68 se vybudovalo nové sociální zařízení v budově č.15/bývalá radnice/

3. 1. ledna 1974 získala škol. družina svoji třídu v adaptované budově č.17/dnes BAZAR/ vedle školní jídelny.

4. Ve škol. roce 1976/77 byla zavedena nová koncepce ve vyučování - rodiče "se děsili" množin.

5. K 30.červnu 1977 byla zrušena škola v Budeticích, bývalý ředitel Pfeifer přešel do Rabí. Po 15 letech bylo v 1. třídě 21 žáků, mohla zase fungovat trojtřídká.

6. Ve škol. roce 1979/80 byl 5. ročník vřazen do II. stupně, takže na I. stupni byl 1.-4. ročník.

7. Ve škol. roce 1993/94 byla zrušena školní jídelna a školní družina v domě č. 17 - byl navrácen

původnímu majiteli p. Turkovi - obě zařízení se přestěhovala do nové mateřské školy na Světlé.

8. Od škol. roku 1994/95 si žáci začali platit školní pomůcky.

Ve škol. roce 1996/97 zůstal na škole jen I. stupeň /asi 30 žáků/. Byl sice znovu přiřazen 5. ročník, ale děti sem nedocházely. Vyučovalo se ve dvou třídách, ředitelkou se stala Blanka Růžicková a s ní zde působila Iva Kopřivová a na malý úvazek sem docházel ze Žichovic důchodce Václav Hálek. Během času se počet dětí neustále snižoval, takže od škol. roku 2001/02 zůstala jen jedna třída se třemi odděleními. Vyučovala v ní ředitelka Růžicková i Václav Hálek.

Od škol. roku 2003/04 nastala opět změna. Zůstalo jen 13 žáků, škola byla připojena pod ředitelství mateřské školy pod vedením Draho-míry Houdkové. Vyučovat sem jezdila důchodkyně Wojciková ze Sušice a německý jazyk vyučoval také důchodce ze Sušice Adolf Blahůt. K 30.červnu 2005 bylo ve škole jen 9 dětí, proto byla z ekonomických důvodů zrušena.

Zapomněla jsem se zmínit, že od září 1996 byla přestěhovaná z budovy bývalé radnice do budovy, kde bývala ředitelna základní školy. Měla k užívání i tzv. chauloupu.

S velkým poděkováním je třeba ještě vzpomenout velmi obětavé a náročné práce uklízeček v budově I. stupně školy, zejména v době, kdy se topilo velkými kamny a ony musely nosit uhláky s uhlím až ze dvora. Také podlaha byla bez lino-lea, drhly ji rýžovými kartáči. Vy-střídalo se jich tam také dost, ale nejvíc let tam strávily paní Růžena Hromádková a Marie Leopoldová. Dnes by už takovou práci nikdo nedělal.

V příštím čísle se ještě dozvíte o osudech měšťanské školy a školní družiny.

Spolek ROSa a SDH Rabí srdečně zvou všechny občany na

I letos se hasiči ze všech našich obcí připravují na tradiční akci "stavění májky". Tentokrát se přijďte podívat v úterý 30.dubna. Neprovdané dívky mohou

pomoci se zdobením věnce a mladí chasníci prokázat sílu v pažích a schopnost vzájemné spolupráce při zvedání stromu tradičním způsobem. Děti a všichni pomocníci si v závěru dne opečou na ohni zdarma buřty.

Vítání občánků

Spolek ROSa Rabí a Městský úřad Rabí

pořádají
v neděli

9.června 2013 od 14 hodin

* * *

v obřadní síni MěÚ čp.57
V programu vystoupí děti
z MŠ Rabí

Nově narozené děti od června 2012
budou obdarovány finančním
příspěvkem 1000,-Kč,
upomínkovou plaketou
a drobným dárkem

Všichni příbuzní, kamarádi a známí jsou srdečně zváni

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

NAPSAL: Bohumil ZÍKA „Kronika rodu Zíků“

Kapitola šestá

Pojednává o tom, jaká byla naše pomsta a další pozoruhodnosti

Přijeli jsme na další štaci do St. Etienne. Na place, jak už tomu často bývalo, kromě našeho cirkusu stála ještě celá řada dalších zábavních podniků, menších i větších. Jak vše s bratranečkem prohlížíme, najednou stojíme před malinkým stánkem, na kterém byl nápis skoro tak velký jak samotný stánek. Byla to obyčejná bouda z plátna s jedním maličkým vchodem a vzadu zase s východem. A tu ten nápis: *Grande sensation! Seulement un franc!!*

To první jsme nerozluštili, tomu druhému jsme porozuměli: jeden frank! „*To by snad za to stálo se tam podívat*“, říká Frantík. „Ale počkej, napřed si to prohlíd-nem.“ A vtom, jak se díváme zeza-du, vyletěl zadním vchodem chlapík rov-nou do jámy, která byla naplněna pískem zajisté jen pro tento účel. Udiveně jsme zůstali hledět na jeho výkon. Skok to byl dost pěkný. Jak tak stojíme, zase vidíme dalšího, který se hrozně smál. A pak další a další. Některý z nich zůstal udiveně koukat, jiný zase hrozně nadával, prostě u kaž-dého bylo vidět jinou reakci. Z toho všeho jsme moudře usoudili, že vevnitř se musí dít něco kromobyčejného. A tu Frantík povídá: „*Peníze máme, tak se tam pu-du podívat taky*.“ Nečekal jsem dlouho a tu již vidím, jak Frantík letí ze stanu ven jako cukrář a rovnou do té jámy s pís-kem. Chvilku sedí a pak už křičí: „*Člově-če, di tam honem, je to moc pěkný*.“ Nutit jsem se nedal, vytáhnul jsem z kapsy jeden frank, hodil jej na stolek a šup dovnitř. A než jsem mohl říci další šup, byl jsem po-padnut chlapem jako hora vysokým a nádherně jsem byl ze stanu vyho-zen. Jenomže Frantikovi se tento létající sport zalíbil a než jsem mu mohl říci, že je blboun, tak už zase vyletěl ze stanu. Nene-chal jsem se zahanbit a tak se nám to moc zalíbilo, že jsme všechny franky za chvíl-ku prolítali. „*My blbci*“, povídá potom Frantík, „*dyť nám na zmrzlinu nic nezby-lo*“. Avšak pozdě bycha honit. Druhý den nato se nám opět zastesklo po těch krás-ných vyhazovech a tu jsem požádal ma-minku, aby mi nějaké franky půjčila, že jí to splatím, až dostaneme od pana Cavalli-niho. „Jo to já znám ty tvoje výpůjčky“, odvětila matka. „Ty jsou všechny na věčné oplátky. A ostatně kdepak máš těch pět franků?“ Mně nezbylo, než s pravdou ven. Babička, která byla vedle a posloucha-la naši domluvu, se dala do smíchu a říká: „*Tak vidíš, jak se lehce vydělávají pení-ze. A co vy se nadřete, než dostanete jeden frank a tam to tak zbůhdarma tratíte*..“ Maminka si však přece jen dala říci, když jsem se jí zadušoval, že jí to opravdu s Frantikem splatíme a tak nám zapůjčila

po pěti francích. Naše cesta vedla rovnou k boudě. Chlapíci, jak nás zhlédli, kynuli nám přátelsky na pozdrav a my zase jim. Už věděli, že jsme od cirkusu a tak, když jsme jim dávali po fran-ku, zavrtěli hlavou, že ne, abychom si ra-ději šli něco koupit a ukazovali ke stánku cukroví. My zase vrtěli hlavou, že ne a trvali na svém. Nu, vyhovět nám chtěli už z kolegiality, že jsme také svěští, tak nás do boudy vzali a nyní jenom mírně po-padli za krk a vystrčili z boudy ven. Ani do jámy jsme nedopadli. To se milému Frantikovi nelíbilo a povídá mi: „*Člověče hele, dyť jsme jim pořádně zaplatili, tak ať nás taky pořádně vyhodí*.“ Samozřejmě že jsem s ním hned souhlasil. Šli jsme tedy znovu, abychom jim to vysvětlili. Nějak jsme se přece jenom domluvili, protože chlapi se dali do smíchu a naší žádosti vyhověli k úplné spokojenosti.

Cestou zpět najednou se Frantík zastaví a povídá: „*Ty hele, já ti něco povím. Těm našim šaškům taky za frank slouží nebu-deme. Vostatně jsou nám ještě dlužni za ty pohlavky. Dyš nám nedají po dvou fran-cích, tak jim budeme stávkovat a tak se jim za to pomstíme*.“ Okamžitě jsem s jeho výborným nápadem souhlasil a my začali stávku v naprosté solidárnosti. A to tak, že když jsme měli jít na odpolední předsta-vení, místo toho jsme se začali loudat ko-lem cirkusu v očekávání toho, co bude dál. A opravdu v tom se objevil pan Ca-vallini a volal na nás, abychom honem chvátili, že už je nejvyšší čas se jít přípra-vit. My ale vrtěli hlavami, že nepůjdeme a ukazovali jsme na prsty, že chceme každý franky dva. Nakonec nám porozu-měl, když jsme stále ukazovali směrem na tu boudu, že tam musíme zaplatit za nepa-trnou chvilku také jeden frank. Dal se do smíchu a slíbil nám požadované pení-ze. To byla naše odplata za stržené pohlav-ky. Hle, co dokázala naše solidarita.

Tu stávku jsme vyhráli.

A nyní něco podrobnějšího o tom, jaký život panoval u cirkusu během dopoledne. Babička s maminkou vařily, chodily naku-povat. Počet strávníků se jim zvětšil vli-vem dobré české kuchyně. I někteří artisté k nám chodili jíst, zvláště jim chutnaly knedlíky. Pokud nebylo odpolední před-stavení, hudebníci měli celý den volno. Každý se věnoval tomu, co pokládal za nutné. Někdo si pral prádlo, jiný se zase šlehtil, další šel cvičit, někdo na procház-ku do města něco si nakoupit a tak dá-le. Pan Kavale, houslista, fungoval pro změ-nu jako kadeřník a holič. Jednou, když jsme kolem něho očumovali, zavolal na nás: „*Kluci, pojďte sem, ať vás taky vobe-*

ru. Potřebujete to už jako sůl.“ Moc se nám nechtělo, protože posledně, když nás stříhal, tak nás to dost tahalo. Asi měl ma-šinku moc tupou, vzhledem k tomu, že musela stále zápolit se strašně zarostlými palicemi. Frantík povídal, že nám vymlou-vání asi nebude nic platné, že už to naši na nás takhle narafíčili. Pan Kavale si dal na Frantikovi opravdu velmi záležet, já pořád koukal, jak mu vlasy přistříhoval, pan Ka-vale si ho také stále prohlížel a najednou to s Frantikem dopadlo jako v té pohádce o dědečkovi, který pořád uřezával nohy od lavice, až mu zbylo jen to prkno. Když se Frantík zvedl ze židle, tak mu pan Ka-vale povídá: „*No vidíš, jakéj si teď fešák, teď to má švih, to si pohovíš a za druhé, až ti vlasy zase dorostou, budeš je mít jako kožíšek*.“ Měl hlavu opravdu vyblejskanou jako ze skla. Tu mě popadla ješitnost a požádal jsem pana Kavaleho, aby mojí hlavu také tak vyblejskal. S úsměvem mojí žádosti vyhověl. Ale dnes vím, že to stejně všechno spunktoval táta. Jen to nám bylo divné, proč pan Ka-vale, když si nás prohlížel, tak se nějak divně šklebil. Tak jsme si s bratranečkem řekli, že se projdeme kolem vozů a uvidí-me, co nám kdo na ty hlavy řekne. Začali jsme se loudat kolem maringo-tek, každého, koho jsme potkali, nad míru zdvořile pozdravili a to jen proto, aby si nás všimnul a co kdo bude na ty naše holé palice říkat. První, kdo nás uviděl, byl pan Víšek, kamarád mého táty ještě z dob školních. Ten však v okamžiku, když jsme jej zdvořile pozdravili, se musel tak lek-nout, že nám ani na pozdrav neodpověděl, po malé chvilce si odplívl a povídá: „*Ježíšmaria! Vy blbečkové!*“ Dál už neří-kal nic a tak jsme od něj uraženě odcháze-li. „*Taky moh odpovědět na pozdrav*“, dí Frantík. „*No to moh*“, řekl jsem já. Jiný pak, když nás shlédl, se začal moc smát, ale to jsme zase nevěděli proč. Další zase pouze hlavou pokyvoval, až pak stre-jda Tonda Kučera nám říká:

(pokračování ze str. 16) **ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI**

„Sakra kluci, co ste to zas vyvedli, dyť vás ani vaše máma nepozná.“

Frantík po chvilce přemýšlení povídá: „Ty hele, tak pod' a pudeme se podívat ke kuchyni, jestli říkal strejda pravdu. Postavili jsme se každý z jedné strany ke schůdkům a v okamžiku, když babička vyšla ze dveří, jsme na ní udělali dlouhý nos a v tu ránu zase zmizeli za druhý konec vozu. Jen to jsme slyšeli, jak babička povídá mamince. „Ty Mařko, se mi zdá, že jsou tady náky cizí kluci a budou nák moc drzí. Di se podívat ven, co jsou to zač.“ Maminka ven vykoukla, ale nikoho z nás nespátřila: „To je divný“, slyšeli jsme, jak povídá, „nikoho tu nevidím, do zvěřince se přece ještě nepouští.“ Chvilku jsme zase čekali, až se vše ve voze uklidní a zase jsme se připlížili ke schůdkům. Tentokrát to odnesla maminka, na kterou zase po

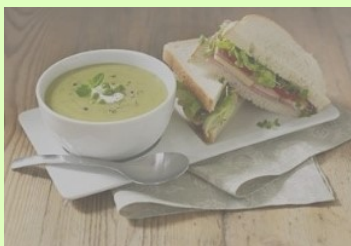
změnu jsme vyplázli jazyky. Asi se jí nelíbily, protože jsme zaslechli schování pod vozem, jak povídá: „Ale ted' už toho mám dost, kdo sem vlastně ty lumpy pustil.“ Vyběhla z vozu ven. Po chvilce pozorování zmerčila, že ležíme pod vozem, ale ještě nás nepoznala. Čekala tedy v naději, že jednou odtud vylézt musíme. Nám také nic jiného nezbývalo. Jak jsme leželi ven, chtěla nás popadnout za vlasy a pořádně nám je vykrákat, jak později řekla. Ruka jí sjela po našich hlavách jako po másle. Už nás asi musela poznat, protože spráskla ruce a zoufale povídá babičce: „Tak se babičko pojd'te podívat na ty kluky francouzský.“ Babička se na nás také chvilku dívá, načež říká: „No, dyť vono jim to zase doroste a vůbec, v tom parnu je to zdravější, když mají lebký holé, aspoň se jim nebudou pařit.“ „Jo babi,“ povídá

Frantík, „ale až nám vlasy zase dorostou, to budeme mít pak kožíšek jedna radost.“ „No, jo,“ vede babička, „ale proto jste nemuseli na mně dělat dlouhý nos, vy darebáci.“ Večer pak, když jsme šli na kutě, mudroval Frantík: „Vidiš, tak přece nejsme takoví blbečkové, jako povídal pan Víšek, dyť ted' se nemusíme vůbec česat a potom to má tu výhodu, že nás už nikdo nebude za vlasy krákat. To jsme je pěkně všechny doběhli a ne voni nás.“ Spokojeně jsme ulehli a spali hned, jako když nás do vody hodí.

Další pokračování v příštím čísle

RECEPT**ZELENINOVÝ KRÉM SE SMETANOU** - připravil **František Podloucký**
(pro 4 osoby)

300 g kořenová zelenina (mrkev, celer, petržel)
100g máslo
400g brambory
100g smetana
1l voda
houška
pažitka
pepř
sůl

Kořenovou zeleninu nakrájíme na malé kostičky a orestujeme na másle, pak zalijeme vodou. Přidáme na kostičky nakrájené brambory a vaříme do měkka. Vše pak rozmixujeme a dochutíme solí, pepřem a přidáme smetanu.

Zdobíme zelenou pažitkou.

Do této polévky můžeme nakonec na talíř vložit na másle osmaženou veku nebo rohlík.

Do této jarní polévky můžeme použít i jiné bylinky, podle možností, výborná je kombinace s řeřichou, která nám za oknem naroste za 5 dní.

Dobrou chuť!

Carpe Diem

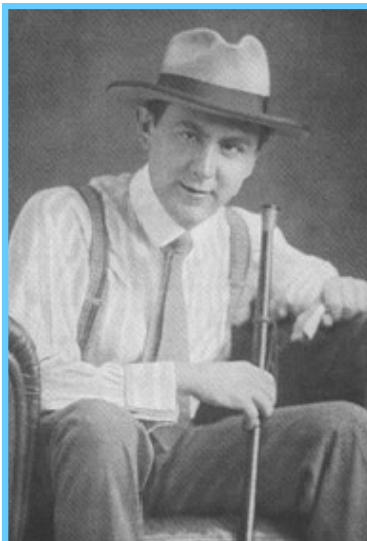
MÍRNĚ „NASTEVŘENÉ“ LITERÁRNÍ VOKNO

Výročí: **Vítězslav Nezval**

(26.5.1900 - 6.4.1958)

Básník, prozaik, vůdčí představitel avantgardní poezie v první polovině 20. století, poetismu a surrealismu.

V roce 1953 byl jmenován národním umělcem Československé republiky. Všeestranně nadaný člověk, člen skupiny Devětsil (spolu se Seifertem, Teigem...) dramaturg Osvobozeného divadla, kde zaznamenaly velký úspěch jeho adaptace klasických předloh např. Manon Lescaut (podle A.F. Prévost).

... „Manon je všecko, co neznal jsem dosud.

Manon je první i poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych.

Manon je motýl. Manon je včela.

Manon je růže, vhozená do kostela.

Manon je všecko, co neztratí svůj pel...

SPORT

Zprávy z činnosti fanklubu AC Sparta Praha – pobočky Horažďovice – RABÍ

Spartané v Lovosicích

Koncem minulého roku obdržela naše místní pobočka fan klubu Sparty Praha, již čtvrté pozvání na 12. ročník republikového turnaje v sálovém fotbale, který pořádá lovosický fc. Nutno podotknout, že z 50 poboček všech fc v republice je na tento turnaj každý rok pozváno pouze 8 vyvolených týmů! Při sestavování startovní listiny se místní pořadatelé samozřejmě rozhodují hlavně podle fotbalových dovedností všech fc. Proto nás velice těší, že jsme se stali již tradičním účastníkem této vybrané společnosti (smetánky). Na výroční schůzi jsme tedy ze všech zájemců vybrali 9 statečných členů našeho sdružení a poslední lednový víkend jsme vyrazili směr Lovosice. Naším dopravcem se stali opět spolehlivé a námi velmi oblíbené ČD.

Nechtěli jsme nic podcenit, a tak jsme vyrazili raději už v pátek odpoledne, abychom byli na sobotní klání dostatečně odpočatí a připravení. Po příjezdu a ubytování v našem penzionu jsme vyrazili na týmovou večeři. Ač silně znavení po dlouhé a náročné cestě, projevil se náš vítězný duch, který nám velel, že v silné konkurenci musíme uspět. Neponechali jsme tedy nic náhodě a až do pozdních nočních (brzkých ranních?) hodin jsme poctivě pilovali taktiku na soupeře. Ráno jsme natěšení a plni elánu doslova vletěli na našeho prvního soka, ale bohužel se potvrdilo známé pořekadlo, že nic se nemá přehánět a my si po protaktizovaném výkonu připsali první bolestnou porážku. Zřejmě ještě otřesení naší úvodní ztrátou se nám po zlepšeném výkonu překvapivě nepodařilo bodovat ani ve druhém zápase. Po něm si vzal slovo náš předseda a po důrazném proslovu, který jsme si vzali k srdci jsme další 2 utkání vyhráli.

Opojení výhrami ale došlo k podcenění našich následujících dvou protivníků a v tabulce jsme se zasekli na 6ti bodech. V posledním mači čelili našim nájezdům domácí, kteří místy drtivý tlak neustáli a my si připsali 3 výhru. V turnaji jsme nakonec obsadili krásné 5.místo. Celkovým vítězem se stal pražský Sparta forever. Škoda, že se nehodnotila fotbalová krása, v té bychom jsme určitě byli vítězi my! Celé klání se neslo v přátelské spartánské atmosféře. Závěrečného ceremoniálu se zhostil vedoucí našeho ligového týmu David Simon a předseda všech poboček fc Jaroslav Obdržal. Z jejich rukou přebrali všichni zúčastnění ceny. Troufám si tvrdit, že jsme náš region reprezentovali dobře a ostudu určitě neudělali.

Mimochodem, příští rok jsme si dali za cíl útok na medailové pozice.....

Radek Sedláček, ACS

VÝJEZD NA CHELSEA

Další akcí z produkce horažďovicko – rábské pobočky fanklubu Sparty Praha byl výjezd na odvetu prvního kola vyřazovací fáze Evropské ligy ve fotbale na Stamford Bridge do Londýna, kde hraje svá domácí utkání slavná Chelsea FC. Díky skvělé manažerské práci předsedy fanklubu Radka Sedláčka a vzájemné kooperace s lovosickými, o něco zkušenějšími kolegy, jsme se tak sešli ve středu 20. února před letenským stadionem, odkud odjízďely tři autobusy s natěšenými fans. Velká část spartanů pak přistoupila v Plzni, kde řidiči nabrali směr Londýn a výlet tak oficiálně začal. Celá dvacetihodinová cesta se nesla v duchu velké legrace, ale zároveň také, pro mnohé možná překvapivě, zcela slušného a uvědomělého chování všech zúčastněných. Po příjezdu do Londýna nás zasáhlo velmi chladné a větrné počasí. To nám ovšem v žádném případě nemohlo zabránit celodennímu poznávání místních památek a tradičních londýnských unikátů. Jedním z nich je bezpochyby nejstarší metro na světě, sloužící svým obyvatelům už 150 let.

Svezení červeným Double – dekerem nemohlo chybět, stejně tak návštěvní nejznámějších míst, jako sídlo královny, Buckinghamský palác, Westminsterský palác, v čele s hodinovou věží Big Ben, Tower of London, Tower Bridge a dalších. Návštěva města nám zabrala celý den a určitě bychom zde měli co dělat několik dalších dní. Ale my jsme jeli především na fotbal a ten začínal ve 20:05 místního času. Před zápasem obdržel každý hostující fanda od Sparty kulicha v klubových barvách, čímž jsme dohromady vytvořili velmi pěknou estetickou kulisu v celkovém počtu 3500 spartanů. A bylo nás také celý zápas slyšet, na rozdíl od místních hooligans. Tento fakt byl velkým zklamáním, které poté ještě umocnil smolný konec zápasu, kdy se domácím podařilo vyrovnat na 1:1 a postoupit tak do další fáze soutěže.

Sparta a její fanoušci zde ovšem předvedli velmi sympatický výkon a svou návštěvou Londýna udělali velmi dobrý dojem. V důsledku velké únavy se zpáteční cesta nesla ve velmi klidném duchu, kdy většina lidí dospávala manko, které během těchto dvou dnů nabrala.

Závěrem si dovoluji ještě jednou vyzdvihnout přínos Radka Sedláčka, který svou práci pro fanklub odvádí jako pravý srdcař a především jemu velké díky za fungování tohoto spolku. V příštím čísle přineseme zážitky z výjezdu na domácí zá-

Společně na Stamford Bridge

pas s Plzní.

David Homolka

SPORT

Krátce z týmu FK Budětice 2012

Jak jsme v předchozím čísle předesilali, budětičtí absolvovali v rámci zimní přípravy soustředění na běžkách. Jezdilo se v okolí Hojsovy Stráže a během tří dnů najeli tito většinou nezkušení běžkaři slušnou porci, celkem 70 kilometrů. V každém případě klobouk dolů před Pavlem „Koubou“ Touchou, který jel opravdu nadoraz a byl tak příkladem pro všechny. Cílem soustředění bylo samozřejmě dobře potrénovat a fyzicky se připravit, ale především utužit už tak soudržný kolektiv. V rámci uvedené přípravy byla odehrána tři přátelská utkání a vždy se soupeřem z vyšších soutěží, čemuž také odpovídaly výsledky těchto střetnutí, nikoliv však předvedená hra. Příjemným faktem pro trenéra je určitě překvapení v podobě výkonů hráčů, kteří dosud do zápasů zasahovali jako náhradníci.

Jirka "Jiřina" Josefík v jednom z obávaných sjezdů

Vlivem nepříznivého počasí byly odloženy první dva mistrovské zápasy se svěradickým „B“ mužstvem a Plánicí. Začínat se tak bude až 7.4. 2013 od 14:30 proti rezervě Nalžovských Hor (hraje se ve Velkých Hydčicích). Netřeba podotýkat, že zisk tří bodů je v tomto případě povinností.

První příležitost pro fanoušky, navštěvující především domácí zápasy v Rabí, bude 13.4.2013 v 16:30, kdy k nám zavítají Hory Matky Boží. Doufáme, že se těšíte stejně jako my a budete nás podporovat minimálně stejně tak skvěle jako v podzimní části.

Za celý tým napsal David Homolka

U rozcestníku „Pod můstkem“

INZERCE

Koupelnové studio

Jaroslav Žák

- prodej - obkladů, dlažeb, přírodního i umělého kamene - sprch. koutů, van, umyvadel, WC, koup. dopřků,...
- kompletní rekonstrukce koupelen a bytových jader („na klíč“)
- zpracování 3D grafického návrhu vaší budoucí koupelny
- pokládka obkladů, dlažeb, drobné zednické práce

Otevírací doba:
 Po - Pá 8 - 17 h
 So 9 - 12 h

378 608 373
 607 673 081

✉ koupelny@probytcentrum.cz

Nádražní 1319, SUŠICE
(areál bývalých kasáren, vjezd k STK)

Zdravotní středisko Žichovice

MUDr. J. Vycpálek
 Po 7-12 14-15   Čt - 14-18
 Út 7-12   Pá - 7-12
 St 7-12

MUDr. E. Chocová
 Po 8-10   Čt 14-18
 Út 8-11   Pá 7-12

MUDr. P. Kyrál
 Pá 11-14:30

ZKD Rabí - provozní doba

PO   7-12
ÚT   7-12   13-17
ST-PÁ 7-12   13-16
SO   7-11

Provozní doba
pošta Rabí

Po - Pá 8-9 14-16

ZAHÁJENÍ ADVOKÁTNÍ PRAXE

Dovoluji si touto cestou oznámit otevření advokátní kanceláře v Sušici od 1. 12. 2012

Právní praxi budu vykonávat v oblasti práva rodinného, pracovního, občanského, v oblasti převodu nemovitostí, zastupování v soudních řízeních, vymáhání pohledávek, včetně sepsávání veškeré smluvní agendy.

JUDr. Jiřina Rippelová - advokátka

Advokátní kancelář a milé přívětivé prostředí najdete na adrese:
 Sušice, Náměstí Svobody 50 (pasáž Fialka) – 1. patro.
 tel.: 376310110, e-mail: jirina@rippelova.cz

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

www.sumava-cepice.cz
http://bojanovice.webnode.cz
www.mestorabi.cz

Vývoz komunálního odpadu v roce 2013

1 x za 14 dní od pátku 5.4.2013 (každé sudé číslo týdne).

Chalupáři by po příjezdu na své rekreační objekty měli přijít urychleně zaplatit poplatek za odpady na rok 2013 ve výši 500,-Kč. Připomínáme, že je v platnosti nová Obecní vyhláška o odpadech, která je uveřejněná na webu města.

Aktuality z města

Zastupitelé odsouhlasili podání žádosti o dotaci na zateplení kulturního domu v Rabí.

Začíná výběrové řízení na dodavatele prací na rekonstrukci bývalé radnice čp.15 a lesní cesty v Čepicích. Zpracovává se projektová dokumentace na rekonstrukci 2 bytů v objektu hasičské zbrojnice v Rabí. Byly také zkolaudovány hasičské garáže v Rabí, což dosud nebylo provedeno. To též nás čeká u ubytovny TJ.

Pracovnice infocentra v Rabí pracují na přípravě srazu rodáků a výstavy v galerii města dne 8.6.2013. Návštěvníci budou mít k dispozici lepoperele mapující především současnost všech 3. obcí.

Oslavenci v květnu 2013

75 let Hilda Zachová, Rabí
70 let František Kraus, Rabí
60 let Jaroslava Bláhová, Bojanovice
75 let Hana Řeřichová, Rabí
85 let Marie Homolková Rabí

Oslavenci v červnu 2013

60 let Jaroslava Motyčáková, Rabí
75 let Ladislav Podlesný, Rabí
65 let Vladimír Barborka, Bojanovice
75 let Drahomíra Brejchová, Rabí
60 let Ladislav Michálek, Rabí

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí.

Zemřeli:

7.4.2013 Václav Polanka,
Bojanovice, 89 let

INFOCENTRUM & KNIHOVNA

DĚTI Z MŠ RABÍ NA VELIKONOČNÍ NÁVŠTĚVĚ V KNIHOVNĚ

Dne 27. března se uskutečnilo další setkání dětí z MŠ Rabí v městské knihovně v rámci akce "**Březen měsíc knihy**". Tématem byly Velikonoce a knihy s jarní tematikou přírody. Besedu jsme zahájili pohádkou o Krtkovi, kterého probudí voda z tající zvěže nahoře nad zemí. Probudí se a diví se, jak se mezitím co spal, příroda změnila a najde Sýkorku, která zůstala zesláblá a opuštěná po dlouhé zimě, ale nikdo nesmí zůstat sám a bez pomoci. I přesto, že venku ještě není jarní počasí, děti už se nemohou dočkat, až vezmou kola a koleč. brusle a budou řadit venku. Zatím tráví více času doma, a tak si také prohlíží knihy a časopisy samy nebo s pomocí ostatních členů rodiny. Vyrobyly si u nás vlastní záložku do knihy, kterou

tak mohou použít, nebo někomu darovat. Protože mi přednesly krásné velikonoční koledy, dostaly také vájíčko.

A jak se divily, že je skutečné slepičí!

-ed-

Lamberská stezka, o. s. a obce Rabí, Nezamyslice, Strašín, Žichovice a Žihobce pořádají

poznávací zájezd

Krásy města REGENSBURG

SOBOTA 11. 5. 2013

PROGRAM ZÁJEZDU
5.30 - odjezd z Rabí přes Žichovice, Nezamyslice, Žihobce a Strašín
10.00 - příjezd na místo, cca 2 hodinová prohlídka historické centrální části města – **katedrála sv. Petra** (jedna z nejvýznamnějších gotických památek v Bavorsku), **Steinerne Brücke** (středověký kamenný most z let 1135-1146), **Porta Praetoria** (v originálu zachovaná nejstarší římská výšková stavba z roku 179 našeho letopočtu), **Stará radnice** (řídinný komplex budov, který se skládá z radniční věže a přílehlého paláce, gotického říšského sálu a barokní radnice), **Solná sýpka** Salzstadel, párečková kuchyně...

13.00 - volný program
15.00 - odjezd na **Walhallu** - mramorový chrám, který byl zbudován za vlády krále Ludvíka I. v dórském stylu podle vzoru athénské Parthenonu
20.30 - plánovaný návrat

CENA: 400 Kč
Doporučujeme uzavřít pojištění léčebných výloh pro cesty do zahraničí. S sebou občanský průkaz nebo pas, hotovost v EUR na případné občerstvení a individuální vstupy.

Závazné objednávky a platba zájezdu do 26. dubna 2013 na adrese Muzeum Lamberská stezka a Infocentrum Žihobce, Žihobce 9 (zámek). Tel. 724 895 012, info-muzeum@zihobce.eu

Více informací pro zájemce o výlet do města Regensburg najdete na: info-muzeum@zihobce.eu

CO SE DO NOVIN SKORO NEVEŠLO....

Zloději v Rabí

4.4.2013 v ranních hodinách zjistila vedoucí prodejny ZKD v Rabí vloupání do obchodu. Policie zajistila stopy a proto se musela provést inventura, byla prodejna celý den uzavřena. -red-

PŘEDNÁŠKA

„Co vyprávěla řeka Otava“

Přijela v pruhozaném vodáckém triku s námořnickou čepicí na hlavě a s pádlem v ruce, a tak jsme s paní Irenou Novotnou putovali po březích řeky Otavy – prstem po mapě od vesnice k městu a od mlýna ke mlýnu.

Zvládli jsme na plátně všechny větší osady ze starých i současných pohlednic. Poutavé vyprávění pověstí o zobrazených místech prokládala paní Irena starými českými písněmi za doprovodu dud. Jen pro zajímavost – víte, že v Sušici prý podle pověsti nebylo dlouho vydlážděné náměstí? Páni radní tvrdili, že není dost peněz a tak bylo náměstí samé bláto a při deštích velké louže. Několik sušických občanů sesbírало velké množství žab

a do louží na náměstí je nasadili. Žábám se tam líbilo natolik, že se hojně rozmnožily a pro jejich kuňkání páni radní neslyšeli ani vlastní slovo při jednání. Rozhodli se náměstí vydláždít. Dobré, že? Naše putování při Otavě skončilo písničkou a před cestou domů si každý pochutnal na domácích buchtách. -mj-

SLOVO ZÁVĚREM

„ S velkou rozkoší poslouchají lidé toho, o kom si myslí, že zná jejich přednosti lépe než oni sami „

Xenofón

Vydává Rábský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Šéfredaktorka: Eva Dušková
Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Eva Dušková
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

Uzávěrka příštího čísla je **31. května 2013**